

Լիբանանեան Լուրեր

Ըստ Նասրալլային Պատասխանատուն Միացեալ Նահանգներն Է

Յըզպալլայի առաջնորդ Զասան Նասրալլա ըսած է, որ արեւմտեան երկիրները «ամէն ինչ կ'ընեն Ռուսաստանի դէմ, բացի ուղղակի մարտերէ»:

Նասրալլաի Նշած է, որ Արեւմուտքի Ներկայիս դիրքորոշումները ցոյց կու տան «երկակի չափանիշեր՝ համեմատած ամերիկեան պատերազմներու նկատմամբ անոր դիրքորոշման հետ»:

Յըզպալլայի գլխաւոր քարտուղարը ընդգծած է, որ աշխարհը այսօր «կը յարգէ միայն ուժեղները», եւ «կը լռէ ամերիկեան յանցագործութիւններուն առջեւ», Նշելով որ ԱՄՆ միլիառաւոր տոլարներ գողցած է աֆղան ժողովուրդի դրամներէն:

Ըստ Նասրալլայի, այն ինչ տեղի կ'ունենայ, «դաս է անոնց համար, որոնք կը վստահին, կ'ապաւինին եւ խաղաղոյց կը կատարեն Ամերիկայի վրայ, եւ մենք պետք է իմանանք, որ ամերիկեան վարչակազմը կը կրէ Ներկայիս ողբերգութեան պատասխանատուութիւնը»:

Հայկական Լուրեր

Քաղաքացիները Կը Շարունակեն Ստորագրել Փաշինեանի Հրաժարականի Պահանջին Տակ

«Ազատագրական շարժում»-ի վերջերս նախաձեռնած՝ Է 33 վարչապետ Նիկոլ Փաշինեանի հրաժարականի պահանջով ստորագրահաւաքը կը շարունակուի:

Երեւանի Կեդրոնի Զիւսիսային պողոտային վրայ կայացող ստորագրահաւաքը, ըստ Շարժման Ներկայացուցիչներու, լաւ կ'ընթանայ, անցորդները առանց վախի եւ կաշկանդութեան կը ստորագրեն: Անոնց կարծիքով՝ Նիկոլ Փաշինեանի

հրաժարականի պարագային է, որ միայն Հայաստանը կրնայ այս ծանր եւ ստորնացուցիչ վիճակէն դուրս գալ:

Ըստ պատասխանատուներուն բացայայտած տուեալներուն, ստորագրահաւաքին 4-րդ օրը ստորագրողներուն թիւը արդէն հասած է 5000-ը: Նախաձեռնող Շարժումը նպատակադրած է շուտով անցնիլ Նաեւ Հայաստանի այլ մարզեր եւ Նաեւ Արցախ, մինչ առցանց ստորագրահաւաքը մեծ թափով ու արդիւնքով կը շարունակուի:

Միջազգային Լուրեր

Ըստ Քիւեի Ռուսական Ուժերը Կը Պատրաստուին Պաշարել Քաղաքը

Ուքրանիոյ գինուած ուժերու գլխաւոր շտաբը յայտարարած է, որ ռուսական բանակը կը շարունակէ Փոտուլսքի եւ Սիւերսքի ուղղութիւններէն Քիւեի վրայ յարձակումը:

ՌԴ բանակը կը շարունակէ գրոհը Քիւեի ուղղութեամբ՝ հիւսիսային եւ հիւսիսարեւմտեան ուղղութիւններէն մայրաքաղաքը փակելու նպատակով: Սեւծովեան գոտիին մէջ անոնք կը նախապատրաստուին Նաեւ ծովային գործողութեան:

ՈՒՂԵՐԶ

Ն.Ս.Օ.Տ.Տ. Գարեգին Բ Ամենայն Հայոց Կարօղիկոսի Ուղերձը Մեծ Պահքի Առիթով

Սիրելի հաւատաւոր զաւակներ,
Հոգեւոր կեանքի ճանապարհի կարեւոր հանգրուանին ենք վերստին: Պատրաստուում ենք Մեծ Պահքին: Այս խորհրդաւոր ժամանակաշրջանում զղջմամբ ու ապաշխարութեամբ հայցում ենք Աստծոյ ողորմութիւնը մեղքերի ներման եւ փրկութեան շնորհին արժանի լինելու համար:

Սիրելիներ, պահքը համընդհանուր ապաշխարութեան, ինքնամաքման եւ ինքնակատարելագործման ճանապարհն է ցոյց տալիս, Աստծոյ արքայութեան ժառանգորդ լինելու շնորհը պարգեւում, միտքն ազատում տաճնապալի ու յուսահատ խոհերից, հոգուն սրբութիւն է բերում եւ մարմինն՝ օգտակարութիւն: Պահեցողութիւնը օգնում է մեզանում կատարելութեան նախանձախնդրութիւնը զօրացնել, սեր եւ հաճութիւն տարածել առ մերձաւորը, հաստատել բարիք ու խաղաղութիւն ընտանեկան կեանքում, շրջապատում եւ հասարակութիւնում: Այսպիսի հոգեշահ իրագործումները ուժ են տալիս, որպէսզի զօրանանք տերունապատուէր խոնարհութեան ու հեգութեան մէջ (Մատթ. 11.29), հեռու մնանք կամայականութիւնից եւ կատարենք մեր Տիրոջ եւ Փրկչի կամքը:

Իւրաքանչիւրս մեր կոչման ու ծառայութեան մէջ պետք է դրսեւորենք այս բարի վարքը: Ամենքս պահեցողութեան նախանձախնդրութեամբ զերծ լինենք անձնակենտրոն նկրտումներից ու վնասակար ընթացքներից, գործենք ընդհանուր բարիքի համար: Չանք ներդնենք՝ Զրիստոսաւանդ պատուիրանների համաձայն ապրելու աստուածօրհնեալ մեր կեանքը, յաղթահարելու անարդարութիւնը, մխիթարութիւն բերելու վշտացեալներին, աջակցութիւն կարիքաւորներին: Պատերազմի դառնութիւնները ճաշակած մեր ժողովրդի վիրաւոր հոգուն սպեղանի է պահքը, յոյսի լուսաւոր շող, ցաւի ամոքում, քանգի մեզ կոչում է լաւատեսութեամբ ներշնչուելու, քաջալերուելու, անելի լաւ իրականութիւն ստեղծելու, որտեղ մեղքի ու մահուան փոխարէն թագաւորում են առաքինութիւններն ու աստուածահաճոյ կեանքը:

Աղօթենք միասին, որ մեր պահեցողութեամբ ու ապաշխարութեամբ Աստուած մեզանից հեռացնի ամէն անկատարութիւն ու մեղսաւոր ընթացք եւ խաղաղութեան, համերաշխութեան ու հոգեւոր ուրախութեան մէջ հաստատի մեր կեանքը: Հայցենք, որ արժանի լինենք Տիրոջ ամենառատ ողորմութեանը եւ Փրկչի հրաշափառ Յարութեան տօնը դիմաւորենք մաքուր սրտով ու հոգով: Թող մեր Տէր եւ Փրկիչ Յիսուս Զրիստոսի սերը եւ շնորհները լինեն մեզ հետ եւ ամենքի, այսօր եւ միշտ. ամէն:

ԹՄՄ Արձագանգեց «Սփիւռքի Տարի»ի Հռչակման

Ատենէ մը ի վեր աշխարհի, մանաւանդ Լիբանանի մէջ տիրող առողջապահական, տնտեսական, ապահովական ու քաղաքական անբաղձալի հետեւանքներով, խափանեցաւ ընկերային, կենցաղային, ապրուստային եւ սննդային կեանքին սովորական եւ համընթաց գոյերը: Հայկական կրթական եւ մշակութային հաստատութիւնները հեռու չմնացին այս անբաղձալի իրավիճակներէն, եւ ինքզինքն լուրջ մարտահրաւերներու առջեւ գտան դիմագրաւելու բազմապիսի դժուարութիւններ, որոնց գլխաւոր խոչընդոտը կազմեց ժահրային վարակումներու առկայութիւնը: Ուստի եւ դադրեցան մշակութային ձեռնարկները:

Շար. Էջ 08

ՌԱԿ-ի Համադրուած Մամուլ

Ագրայեճանական իշխանութեան Համար Հայատեացութիւնը Իրենց Իշխանութիւնը Պահպանելու Գլխաւոր Միջոցներից Մէկն Է. Արման Թաթոյեան Կայացաւ ՌԱԿ-ի Համադրուած Մամուլի 20-րդ Լսարանը

ՔՐԻՍԹԻՆԱ ԱՂԱԼԱՐԵԱՆ

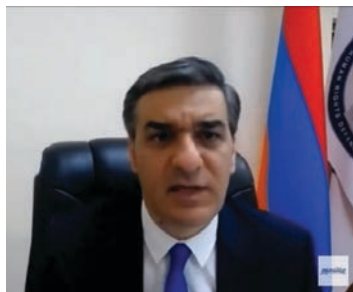
«Չարթօնք»-ի Երեւանի Աշխատակից

ՌԱԿ-ի Համադրուած Մամուլի առջանց լսարանների շարքը կը շարունակուի: Արդարեւ, 23 Փետրուար 2022-ին կայացաւ տոյն շարքին 20-րդ լսարանը, որի թեման այս անգամ Ագրայեճանի հայատեաց քաղաքականութիւնն ու մարդու իրաւունքների շարունակուող խախտումներն էին: Բանախօսը ՀՀ Մարդու իրաւունքների պաշտպան Արման Թաթոյեանն էր: Առջանց լսարանը համընկաւ Արման Թաթոյեանի՝ ՄԻՊ պաշտօնում իր առաքելութեան աւարտի վերջին օրուայ հետ:

Առջանց լսարանը վարեց Լիբանանի «Չարթօնք» օրաթերթի գլխաւոր խմբագիր Սեւակ Յակոբեանն, ով իր խօսքի սկզբում ներկայացրեց Արման Թաթոյեանի հարուստ կենսագրականից որոշ մանրամասներ, ապա խօսքը տրամադրեց բանախօսին:

Արման Թաթոյեանը, նախ շնորհակալութիւն յայտնեց Սփիւռքի տարբեր համայնքների եւ Հայաստանի ներկայացուցիչներին մասնակցութեան համար, ապա խօսեց Ագրայեճանական հայատեաց քաղաքականութեան եւ մարդու իրաւունքների շարունակական ոտնահարումների դեպքերի մասին: Արման Թաթոյեանը ի պաշտօնէ այդ թեմայով բաւական ուսումնասիրութիւններ կատարել է, փաստահաւաք առաքելութիւններ իրականացրել Հայաստանի սահմանային բնակավայրերում, որոնք ապացոյցն են Ագրայեճանի հայատեաց քաղաքականութեան:

Թաթոյեանի խօսքով՝ չնայած այն հանգամանքին, որ իր պաշտօնավարման ժամկետն աւարտուում է Մարդու իրաւունքների պաշտպանի պաշտօնում, դա չի նշանակում, որ անելիքներ չկան: «Ես յայտարարել եմ, որ մտադիր եմ շարունակել այս ոլորտում իմ հանրային գործունեութիւնը: Ես գիտեմ, որ Ագրայեճանական իշխանութիւնները չափից շատ ուշադիր են հետեւում իմ գործունեութեանը: Իրենք ուրախացել էին, որ իմ գործունեութիւնը դադարում է որպէս ՄԻՊ, բայց իրենց մի քիչ հիպոթեզացնում եմ: Երեւանում գտնուող Ագրայեճանցի պատուիրակները լաւ կանեն այս տեղեկութիւնը իրենց հետ տանեն», - ասաց Արման Թաթոյեանը:

Բանախօսը նշեց, որ իրենք խորքային հետազոտութիւններ են իրականացրել 44-օրյա պատերազմի ընթացքում եւ դրանից յետոյ Ագրայեճանական ատելութեան տարածման քաղաքականութեան վերաբերեալ:

«Մենք փաստերով զեկոյց ենք ներկայացրել, որն ակնյայտ ցոյց է տալիս, որ Ագրայեճանում ատելութեան քաղաքականութեան տարածման առումով որեւէ բան չի փոխուել, այլ հակառակը՝ ակելացել են՝ թիրախաւորելով հայ մարդկանց: Դա ունի երկու հիմնական հիմք՝ ազգային եւ կրօնական պատկանելութիւն: Ի դէպ՝ կրօնականը շատ ակելի ուժեղացել է: Կրօնականը յատկապէս ուժեղացել է, երբ պատերազմի տարում՝ սեպտեմբերի 27-ին Ագրայեճանի Նախագահը կոչով դիմեց մուսուլմանական աշխարհին, ըստ էութեան, վրէժխնդրութեան կոչ անելով եւ հայերին մեղադրելով իսլամաֆոպիայի մէջ: Սա ինքնակէ կեղծ է: Ես զեկոյցում անգամ մէջբերել եմ դեռեւս 7-րդ դարում եւ դրանից առաջ փաստեր, թէ հայերն ինչ տեղ են զբաղեցրել արաբական աշխարհում, ինչ յարգանք ունեն մինչ այսօր: Անգամ Երեւանում մզկիթ կա գործող: Ի դէպ՝ ուշադիր եղել էք, երբ Ագրայեճանցի պատգամաւորները Երեւանում էին, գնացել էին Կապոյտ մզկիթ եւ գրառում արել, որ իրենք եկել են իրենց պատմական հողի վրայ գտնուող մզկիթ ու յոյս ունեն, որ մի օր այդ մզկիթի իրական տերերը կգան: Բայց, բոլորս գիտենք, որ դա իրականական մզկիթ է եւ մենք պահպանել ենք այն մինչ այսօր: Մէկ այլ բան ասեմ՝ Շուշիում եւս կան մզկիթներ, որոնք մենք վերանորոգել ենք մշտապէս, բայց, օրինակ Պաքլում հայ առաքելական եկեղեցին ամբողջութեամբ պղծուած է: Հիմա էլ շարունակում են նոյնն անել», -

մանրամասնեց Արման Թաթոյեանը:

Նա ներկաների ուշադրութիւնը հրաւիրեց մէկ կարեւոր հանգամանքի վրայ, որ Ագրայեճանի հայատեաց քաղաքականութիւնը միայն հռետորաբանութիւն չէ: «Նրանց մօտ ատելութեան քաղաքականութիւնը տարիներով եկող է երեւոյթ է՝ կրթութիւն, գիտութիւն, մշակոյթ, սփորթ: Բոլոր ոլորտներում կարմիր թելի նման անցնում է: Ագրայեճանական իշխանութեան համար հայատեացութիւնը քաղաքական կեանքի աղբիւր է, իրենց իշխանութիւնը պահպանելու գլխաւոր միջոցներից մէկն է: Այսինքն՝ արտաքին թշնամու կերպարի միջոցով քո ժողովրդին հեռու ես պահում կարեւոր իրադարձութիւններից ու շեղում երկրում առկայ խնդիրներից: Մենք թելեկրամեան փակ ալիք ենք գտել, որտեղ Ագրայեճանցիները բողոքում են հենց այս քաղաքականութեան դէմ, ասելով՝ բաւական է ատելութիւն տարածել, երկրում ակելի լուրջ խնդիրներ կան եւ այլն», - կարեւորեց Արման Թաթոյեանը:

Վերջինիս խօսքով՝ շատ կարեւոր է աշխարհի այլ երկրներին ցոյց տալ, որ նման ատելութեան քաղաքականութիւնը վտանգաւոր է նաեւ իրենց իսկ երկրների համար, որովհետեւ հայերը, Ագրայեճանցիները, թուրքերը իրար կողք կողքի ապրում են աշխարհի տարբեր երկրներում: «Մենք տեսանք պատերազմի ժամանակ Ագրայեճանաթուրքական տարբեր խմբերը ինչպէս էին յարձակումներ գործում հայերի վրայ, հայկական տարբեր կառոյցների վրայ: Ես տարբեր երկրների դեսպանների հետ հանդիպման ժամանակ մշտապէս ասում եմ, որ Ագրայեճանաթուրքական խմբերը ցանկացած ժամանակ կարող են անկայունութիւն ստեղծել իրենց երկրներում», - ընդգծեց բանախօսը:

Ագրայեճանի հայատեաց քաղաքականութիւնը շարունակում է նաեւ Հայաստանի ու Արցախի սահմանների հետ կապուած, ցաւով նշում է Արման Թաթոյեանը: «Ես մի քանի օր առաջ Արցախում էի: Պէտք է ասեմ, որ այնտեղ այդ ատելութեան քաղաքականութիւնն իր բնոյթով ակելի ակրեսիւ է: Ցաւօք սրտի, կրակոցներ են լինում: Հայաստանում ունենք գիւղեր, որտեղ մարդիկ ջուր չունեն Ագրայեճանցի զինուորականների պատճառով: Պատկերացրեք՝ 21-րդ դարում մարդիկ դոյլերով գնում են կողքի գիւղից ջուր եւ բերում: Շատ դէպքերում Ագրայեճանցի զինուորականները մեր հայրենակիցների տների մէջ են, հողերի մէջ են, գաւթել են արօտավայրերը: Անգամ տեղեր կան, որ տեսախցիկներով դիտարկում են խաղաղ բնակչութեան տները, նրանց շարժը: Ահա այսպիսի իրավիճակ է տիրում», - ներկայացրեց Արման Թաթոյեանը:

Նրա գնահատմամբ՝ ՀՀ իշխանութիւնների քաղաքականութիւնն այս համաթեսքում սխալ է ընթանում. «Մենք պէտք է ունենանք մեր իրաւունքների երաշխիքները: Ես չեմ ասում մեկուսացած ապրելք, բայց պէտք է հասկանանք՝ հաղորդակցութիւնները բացելուց յետոյ մեր իրաւունքների երաշխիքները ո՞րոնք են: Այս թշնամանքի պայմաններում ինչպէ՞ս են մարդիկ ապրելու: Սրանք հարցեր են, որոնց պատասխանները չունենք: Նաեւ ասեմ, որ ես շատ խիստ քննադատել եմ այն հայ պաշտօնեաներին, ովքեր յայտարարել են, որ դրանք Ագրայեճանի տարածքներն են: Ես դա համարում եմ անթոյլատրելի: Մենք պէտք է անհանգստանանք մեր ժողովրդի անվտանգութեան համար»: Իր խօսքի վերջում Արման Թաթոյեանը, շնորհակալութիւն յայտնելով ներկաներին, կարեւորեց Սփիւռքի եւ Հայաստանի անխափան կապը, որը տարբեր ժամանակներում իր արդիւնաւետութիւնը ցոյց տուել է:

Դոկտոր ԿԵՏԵՆԵԱՆ գանատայից երախտագիտութիւն յայտնեց Արման Թաթոյեանին այս տարիներին կատարած աշխատանքի համար, ապա յայտնեց, Ռամկավար ազատական կուսակցութեան օրկանները, ի մասնաւորի անգլիալեզու The Armenian Mirror-Spectator թերթը որպէս տեղեկատուութեան տարածման հարթակ, իրենց տրամադրութեան տակ է ու սիրով պատրաստ են պարբերականի միջոցով պահել կապը Հայաստանի ու Սփիւռքի միջեւ:

Պատմութիւնը Ինքզինք Պիտի Կրկնէ՞ (Ռուս-Ուքրանական Պատերազմին Առթիւ)

ԱՆԴՐԱՆԻԿ ՏԱԳԵՍԵԱՆ

Փետրուար 24-էն իվեր ակա-
նատես ու ականջալուր
կ'ըլլանք Ռուսաստանի
Դաշնութեան՝ Ուքրանիա ներխու-
ժումին: Պիտի ջանամ ի՞մ հասկցա-
ծիս ու խորհրդածութիւններուս
մէկ մասը բաժնեկցիլ ընթերցող-
ներուս հետ: Պիտի ջանամ
անդրադառնալ հարցին խորքին, եւ որպէսզի ըսելիքս հաւաստեմ,
համառօտակի պիտի վկայակոչեմ անցնող անելի քան երեսնամեայ մեծ
դէպքերէն ու իրադարձութիւններէն դրուագներ: Աւելորդ է ըսել, թէ
նպատակս լուսաբանել եւ հարցադրումներ կատարել է ...միմիայն:

Աշխարհի Նոր համակարգը

Վարչաւիոյ Ուխտին դադրեցումով եւ խորհրդային Միութեան
տարանջատումով վերջ գտաւ աշխարհի երկբեւեռ համակարգը, որ
ձեւաւորուիլ սկսած էր Բ. աշխարհամարտի մայրամուտին, Եալթայի
վեհաժողովով: Այն ատեն աշխարհը բաժնուեցաւ ազդեցութեան երկու
գօտիներու՝ մին վերահսկող Մ. Նահանգներու, իսկ միւսը՝ խորհրդային
Միութեան կողմէ: Սակայն, երբ այս համակարգին երկու հիմնասիւններէն
մին դադրեցաւ գոյութենէ, բնականաբար, այդ համակարգն ալ դադրեցաւ
գործելէ: 1990ականներէն սկսեալ, աշխարհի այն մասը զոր կը վերահսկէր
Խ. Միութիւնը, մնաց անտէր ու գրգռեց ախորժակներ: Ո՞վ պիտի վերահսկէր
եւ հետեւաբար տնօրինէր այդ «ժառանգը»:

Ու քանի որ առկայ միակ գերուժը Մ. Նահանգներն էր, աշխարհը
վերածուեցաւ միաբեւեռ համակարգի: Մ. Նահանգները ձգտեցաւ
առանձինս, ինքնուրոյն եւ իր շահերուն համեմատ վերահսկել ու տնօրինել
ոչ միայն արդէն իր բաժին աշխարհը այլ «անտէր» մնացած Խ. Միութեան
ժառանգը: Այդ շրջանին ականատես եղանք Տոնի պատերազմներուն,
Եւրոպայի մէջ Եուկոսլաւիոյ տարանջատման, Ատլանտեան Ուխտին
Արեւելեան Եւրոպա ծաւալման, Մ. Նահանգներու ազդեցութեան
գօտիներու առաւել ընդարձակման:

(Փակագծի մէջ ըսեմ, թէ այստեղ յանգանքի, մեղաւորի կամ սխալի հարց
չկայ, որովհետեւ քաղաքականութիւնը ունի խաղի իր կանոնները):

Այս միաբեւեռութիւնը երկար չտեւեց. ի յայտ եկան համաշխարհային
ուժեր, որոնք նկատելով իրենց շահերուն վտանգուիլը, ձեռնոց նետեցին
կամ յաւակնեցան փոխակերպել միաբեւեռ համակարգին օրինաչա-
փութիւնները: Այդ ուժերէն մին Եւրոպական Միութիւնն էր, միւսը
Չինաստանը, Ռուսաստանը եւն.:

Սկսաւ խուլ քաղաքական/ռազմական/տնտեսական/փափուկ ուժի
միջոցներով յառաջմղող զգուշութիւն մը յաւակնորդներուն եւ Մ.
Նահանգներուն միջեւ: Բոլորն ալ կը փափաքէին բարելաւել իրենց դիրքե-
րը-շահերը: Իւրաքանչիւր յաւակնորդ տարբեր պատրուակներ,
խաղամիջոցներ, նպատակներ ի գործ դրաւ հասնելու համար իր ուզածին:
Քաղաքագիտական առումով քաջքշուքի այդ շրջանը անուանուեցաւ
անցումային: Անցումային այս շրջանը դրսեւորեց մեծ անկայունութիւններ,
խախտումներ, գործող եւ համաձայնեցուած նորմերէն դուրս ընթա-
ցակարգեր...:

Անցումային վիճակը խորհրդային Միութեան արեւմտեան եւ հարաւ-
արեւմտեան եւ արեւելեան ծայրամասերուն (կամ անոնց մօտիկ)
շրջաններուն մէջ ռազմական տեղաշարժեր յառաջացուց: Եուկոսլաւիոյ
դիակին վրայ բուսան նոր պետութիւններ: Ազգերու ինքնորոշման
սկզբունքին վրայ հիմնուեցան Աբխազիոյ, հարաւային Օսեթիոյ, Լեռնային
Ղարաբաղի, Մերձտնիսթերի, Տոնպասի հանրապետութիւնները: Այլ
ճակատի վրայ ձեւաւորուեցան ու հռչակուեցան շրջանային կամ
միջցամաքամասային տնտեսական թէ ռազմաքաղաքական նոր ուխտեր
կամ եղածները ձեւափոխուեցան (Եւրոպական Միութիւն եւն.): Ծայրագոյն
Արեւելքի մէջ վերարծարծուեցան խաղաղական Ուկրաինային վերահսկու-
մը եւ Չինաստան-Թայուան տագնապը, մինչ կարելի եղաւ խաղաղ
կարգաւորումի տանիլ Հոնկոնկի վերակցումը Չինաստանին: Եւ իվերայ
այս ամենայնի՝ Արաբական Գարունը աշուն բերաւ ու տակաւին չծլեցաւ
արաբական որեւէ շրջան...:

Կ'ակնկալուէր որ անցումային շրջանը չերկարի այսքան, այլ խորունկ ու

մեծ ցնցումներէ ետք, յարաբերական խաղաղութիւն մը գոյանայ,
յաւակնորդները համաձայնին ընդհանուր յայտարարի մը շուրջ, իսկ
այնուհետեւ համաձայնեցուած պայմաններու պարունակին մէջ մասն
վերաշտկումներ տեղի ունենան ու մենք մտնենք 1945-1980ականներուն
նման «խաղաղ» ժամանակաշրջան մը:

Այդպէս չեղաւ ու անցումային շրջանը տակաւին կը յամենայ:

Կը թուի առնուազն հինգ պատճառ կայ անոր երկարաձգման.- ա) Ի
տարբերութիւն Եալթայի, հիմա յաւակնորդները երկուքէն անելի են. իսկ
քաղաքական բորբոքումը կը սկսի ... երբ դերակատարները
(յաւակնորդները) երկուքէն անելի կ'ըլլան (քաղաքական տեսութեան մէջ
երկու դերակատարներու միջեւ եղած յարաբերութիւնը քաղաքականութիւն
չի նկատուիր...), բ) ի տարբերութիւն Եալթայի, ուր երկու յաւակնորդները
ռազմական լեզուով կը խօսէին, այսօր յաւակնորդներէն ոմանք կը խօսին
ժողովրդագրական, տնտեսական, ռազմական կամ այլ լեզուներով, գ)
Եալթայի մէջ երկու գերիզօրները իրենց ուզածը պարտադրեցին ստորա-
դաս պետութիւններուն, այսօր սակայն, այդ ստորադաս պետութիւններէն
շատեր գլուխ ցցած են եւ իրենք ալ կը ձգտին աշխարհի նոր համակարգի
ձեւաւորման մասնակցիլ (օրինակ Թուրքիա, Իսրայէլ): դ) Այն ատեն, ոչ մէկ
պետութիւն ասպարէզ կարողաց Եալթային դէմ, իսկ այսօր որեւէ երկու
յաւակնորդներու միջեւ կայացուած որեւէ «Եալթա»-յի դէմ միւս
յաւակնորդները (երբեմն նոյնիսկ մասնակիցները) ասպարէզ կը կարդան,
ե) Ի տարբերութիւն Եալթայի՝ ներկայ բոլոր դերակատարները
աննախընթաց փոխկախեալութեան մէջ են իրարմէ:

Արդ, առայժմ համոզուած կը մնամ որ նոր Եալթան տակաւին պիտի
ուշանայ եւ հետեւաբար, կարելոր է որ «փիղերուն կռիւին» ոտնատակ
չերթանք, կամ ջանանք առաւելագոյնը շահիլ (նուազագոյնը կորսնցնելն ալ
շահ պէտք է նկատել): Ասոր համար պարտինք աչալուրջ ըլլալ, կանխատե-
սել կարելի բոլոր տարբերակները եւ լաւագոյնս պատրաստուիլ, խոհեմ եւ
իմաստուն գործել, տիկամիք, աշխուժ եւ նպատակամետ ընել մեր ներքին
թէ արտաքին քաղաքականութիւնը: Այսպէս կը վարուին բոլորը պետու-
թիւնները թէ կ'ուզեն ջուրի երես մնալ կամ նուազագոյն թրջուածութեամբ
դուրս գալ այս հեղեղէն:

Արդ, ժամանակակից իրադարձութիւնները պէտք է դիտել աշխարհի նոր
համակարգին համար յաւակնորդներուն միջեւ մղուած ուղղակի թէ
միջնորդուած, քողարկուած թէ բացայայտ եւ բազմաբնոյթ պայքարներուն
ծիրին մէջ:

Երկու՝ չափ երկու՝ կշիռ... ուրեմն ի՞նչ կշիռ

Եւ քանի որ ներկայ կացութեան մէջ ձեւաչափ չկայ, 1945-80ականներէն
աւանդուած միջազգային համաձայնութիւններուն մէջ առկայ երկսայրու-
թիւնները անելի ցցուն ձեւով կ'օգտագործուին, եւ լուծումները կ'ուշանան:
Երկսայրութեան լաւագոյն նմուշներէն է ազգերու ինքնորոշման իրաւունքը,
որ սակայն ունի նաեւ հողային ամբողջականութեան դրոյթ մը:

Տեսէք թէ Ռուսաստանը ի՞նչպէս վարուեցաւ ազգերու ինքնորոշման հինգ
պարագաներու հանդէպ.- 1) ան ճանչցաւ Աբխազիան, 2) 'ազատագրեց'
Հարաւային Օսեթիան եւ ապա զայն գրեթէ կցեց իրեն, 3) Հակառակեցաւ
Քոսովոյի անկախութեան, 4) Որձեւեզ վարուեցաւ Արցախի հանրա-
պետութեան խնդրով, 5) Տոնեցքի ու Լուկանսքի խնդրով ոչ միայն թիկունք
կը կանգնի անաջատողականներուն, այլեւ...:

Արդար ըլլալու համար ըսենք, թէ միայն Ռուսաստանը չէ որ նման
բազմաչափ եւ բազմակշիռ քաղաքականութիւն կը վարէ այս խնդրով.
նման ընթացքի մէջ են թէ՛ գերիզօրները (Մ. Նահանգներ եւն.) եւ թէ՛
շրջանային պետութիւնները, օրինակ Թուրքիան:

Արդ, եթէ բազմաթիւ չափեր ու բազմաթիւ կշիռներ կան, ի տարբերութիւն
երկու չափ երկու կշիռ հասկացութեան, ի՞նչ կը մնայ մեզի ընել: Պարզապէս
պիտի կրկնեմ վերի խօսքս՝ «պարտինք աչալուրջ ըլլալ, կանխատեսել
բոլոր տարբերակները եւ լաւագոյնս պատրաստուիլ, խոհեմ եւ իմաստուն
գործել, տիկամիք, աշխուժ եւ նպատակամետ ընել մեր ներքին թէ արտա-
քին քաղաքականութիւնը»:

Պատերազմը Եւրոպայի մէջ

Ռուսաստան-Ուքրանիա այս օրերու պատերազմին իբրեւ ականատես
շատ բան ունինք սորվելիք Միջանկեալ ըսեմ, թէ վերջին երեք տարիներու
դարաբաղեան զարգացումները զիս կը մղեն պնդելու թէ շատ քիչ բան
սորվեցանք ու հաշիւի առիւթ մեր քիթին տակ զարգացող սուրիական
տագնապի դասերէն...:

Կեանքը Վահան Թեքեան Վարժարանէն Ներս

Վահան Թեքեան Միջն. Վարժարանի Բեմը Թնդաց Վարդանանց Ոգիով

« Դարերը կ'անցնին,
Բայց Վարդանը քաջ,
Բայց Վարդանը սուրբ
Կ'երթայ միշտ առաջ...»

(Խորհուրդ Վարդանանց) Վահան
Թեքեան

Վահան Թեքեան Միջն. վարժարանի ուսման ընթացքը առկայ դրուժեամբ վերականգնուելէ ետք, վերականգնուեցան նաեւ ազգային տօներու նշումը ատենամարզանքներու միջոցով:

Հայ եկեղեցւոյ եւ ազգային տօներու շարքին, Վարդանանց տօնը ունի իր իւրայատուկ տեղն ու կարեւորութիւնը հայկական կեանքէն ներս, որովհետեւ իրարայաջորդ սերունդներ կը յիշեն, թէ 451 թուականին հայ ժողովուրդը իր իշխանական եւ հոգեւորական աւագանիով, զինուորներով եւ քաջարի ժողովուրդով միացեալ բռնուցք դարձաւ եւ դէմ դրաւ քրիստոնէական եւ ազգային դիմագիծին սպառնացող մեծ վտանգի մը, կեանքի գնով պայքարեցաւ ու նահատակուեցաւ վասն կրօնքի ու վասն հայրենեաց:

Հայ ժողովուրդին հաւաքական ինքնութեան անքակտելի ազդակներէն քրիստոնէութիւնը եւ անոր թրծած ամուր հաւատքը, որուն համար հայ ժողովուրդը մղեց սրբազան պատերազմ ու պատմութեան մէջ դրոշմեց իր կնիքը:

«Խորհուրդ Վարդանանց»: Խորհուրդ՝ ազգի, լեզուի եւ հաւատքի: Խորհուրդ՝ յանդէսութեան, գոյապայքարի, հերոսութեան ու հաւատարմութեան: Եւ ահա Վահան Թեքեան Միջն. Վարժարանի Յակոբ Պարսամեան սրահը Զորքշաբթի 23 Փետրուար 2022-ին թնդաց «Վարդանանց» տօնակատարութեամբ:

Յայտագիրը սկսաւ Լիբանանի, Հայաստանի եւ Վահան Թեքեան վարժարանի քայլերգներու յոտնկայս ունկնդրութեամբ, որմէ ետք Միջն. Գ. դասարանէն՝ Փաթիլ Պետիկեան կատարեց բացման խօսքը, որուն մէջ ան անդրադարձաւ օրուան խորհուրդի այժմեականութեան ըսելով, թէ արդի ժամանակներուն հայրենիքի եւ սփիւռքի մէջ բազմաբնոյթ մարտահրաւերներ եւ խնդիրներ կը սպառնան մեր ժողովուրդին, որուն համար անհրաժեշտ է Վարդանանց ոգիին ու քաջակերութեան. ազգի միութիւնն ու միասնականութիւնը ամրապնդելու համար:

Յայտագիրի բաժիններուն ընդմէջէն ընթերցուեցաւ հատուածներ Վարդանի ճառէն, կատարողութեամբ՝ Սթիվըն Աճեմեանի (նախ. 2 դասարան), Անդրեաս Գաբրիէլեանի (Միջն. Ա դասարան) եւ Կրէյս Հալաճեանի (Միջն. Գ դասարան): Մեր վարժարանէն խումբ մը աշակերտներ երգեցին «Քաջ Վարդան» եւ «Մենք Քաջ Տոհմի» երգերը, դաշնամուրի ընկերակցութեամբ մեր վարժարանին երգի ուսուցիչ

Պրն. Ղազար Զեօշկերեանի: Որմէ ետք, նախակրթարանի եւ միջնակարգ դասարաններու խումբ մը աշակերտուհիներ «Արցախ» երաժշտութեան ներքոյ ներկայացուցին ազգագրական պար մը, որուն պարուստյցն էր Օրդ. Փաթիլ Պալապանեան: Բանաստեղծութեան իշխան՝ Վահան Թեքեանի «Խորհուրդ Վարդանանց» բանաստեղծութիւնը ներկայացուցին նախ. Դ.-էն Միջն. Բ դասարաններու խումբ մը աշակերտներ: Տեղի ունեցաւ նաեւ տեսերիզի ցուցադրութիւն «Վարդանին ճառը» խորագրով պատմութիւնը, պատրաստուած Հայկաշխարհի կայքէջին կողմէ խմբագրութեամբ Նայիրի Մկրտիչեանի, ուր ծայնային ընթերցանութիւնը հեզասահօրէն կը կատարէր խմբագրին դուստրը՝ Արեգի, որուն հայրը՝ Վահան Թեքեան Վարժարանի շրջանաւարտ, հերոս՝ Յակոբ Տաղեանն է: Հուսկ տեղի ունեցաւ տեսերիզի հետ առնչուած հարց-պատասխան պատրաստութեամբ մեր վարժարանին հայերէնի ուսուցչուհի՝ Տիկ. Ռիթա Թամուկեանի:

Աշակերտները խանդավառօրէն իրենց մասնակցութիւնը բերին տալով ճիշդ ու լիարժէք պատասխաններ Վարդանի Մամիկոնեանի եւ Աւարայրի ճակատամարտի մասին: Ազգային արժանապատուութեան եւ իրաւունքին գիտակից ազգ մը կրնայ հասնիլ իր նպատակին, իսկ ազատութեան ու անոր սիրոյն զոհուելու գիտակից պատրաստակամութիւնը մաս կը կազմեն հայու ազգային նկարագրին:

Յայտագիրի աւարտին մեր վարժարանի տնօրէնուհի Տիկ. Սեւանա Սեմերճեան Տարագճեանը փոխանցեց իր սրտի խօսքը, որուն մէջ ան ըսաւ.

«Դ՛ո՛ւք՝ սիրելի աշակերտներ, պէտք է արթուն պահեք Վարդանանց անմար հաւատքը եւ հաստատ ըլլաք հայրենիքի ազատութեան ու հաւատքի ամրապնդման գործերուն, որովհետեւ Վարդան Մամիկոնեան զոհուեցաւ հայրենիքի ազատութեան ու հաւատքի անսասանութեան համար: Այսօր՝ մեր ալ պարտականութիւնն է կառչած մնալ մեր հօգոր հաւատքին, եւ ամուր պահել մեր սրբազան լեզուն:»

Ազնուաւիայլ տնօրէնուհին իր խօսքին մէջ շեշտը դրաւ գոյատեւման գաղափարին վրայ ըսելով՝ «Մենք, սիրելի աշակերտներ, կը գոյատեւենք, երբ Վարդանի նման հայ հերոսներ կ'ապրին մեր մէջ: Եղէք Վարդանի նման քաջ հերոսներ եւ փառք ու պատիւ ընծայեցէք հայ ազգին:» Յուշատօնի աւարտին՝ տնօրէնուհին իր խորին շնորհակալութիւնը յայտնեց յայտագիրը պատրաստող ուսուցիչներուն եւ մասնակից բոլոր աշակերտներուն:

Վարդանանց տօնը նշուեցաւ նաեւ Վահան Թեքեան վարժարանի մանկամտօրին եւ մանկապարտեզին մէջ, փոքրերուն պատրաստած համապատասխան ձեռնայիններով եւ ատենամարզանքով:

Փառք ու պատիւ Վարդանի եւ իր ընկերներուն յիշատակին:

**Վահան Թեքեան Վարժարանի
Լրատուական Գրասենեակ**

Եղենի Հետքերով - 30

Տեօրթեուլցի Պենոն Վասիլեանի Յուշերը Չոր Մերճուման-Չորք Մարգպան

Շար. Նախորդ թիվէն

- Հոս արտել մը մտայ՝ քուրանի գործ կ'աշխատէին, վարպետը տեսնել ուզեցի, վարպետը տեսայ իրեն ըսի ես այս գործին մոտէլները պատրաստողն եմ, եթէ ուզէք մոտել մը շինեմ ձեզի, յիշատակ թող մնայ, զիս իր տունը հրաւիրեց, հարցուց թէ ի՞նչ ազգի եմ, ես հայ եմ Ստանպուլ պիտի երթամ ըսի, հիմա հոս թուրքիստ եմ, Պէյրուք պիտի երթամ, յետոյ՝ Ստանպուլ, ըսի,- վաթսուն տարեկանի մօտ մարդ էր, կին ու աղջիկ մը ունի տասնինը տարեկան: Տեսնեմ՝ աղջիկը ինծի տալ կ'ուզէն, վաղը իրենց հրաւիրուած եմ, նայիմ ի՞նչ պիտի ըլլայ չեմ գիտեր: Գերոգ չաւուշը ըսաւ՝

- Եթէ ֆրանսացի կ'ուզես ըլլալ շատ լաւ է հանգիստ կ'ապրիս, գնա՛ մէյ մը լաւ մը հասկցիր, վերջը ինչ կ'ըլլայ՝ եկուր ինծի լուր տուր: Ժամը մէկուկէս եղաւ, ըսի՝

- Գերոգ չաւուշ, շատ շնորհակալ եմ, պետք է երթամ:- Չիս չձգեց հիւրանոց երթամ, հոն մնացի: Առտու սուրճ խմեցինք, ժամը տասն էր ելայ գացի արտել գործաւորներուն ըսի՝ «բերեք», ինչ որ պետք է բերին, լաւ մոտել մը շինեցի վարպետը եկաւ տեսաւ, մատամն ու աղջիկը եկան տեսան՝ «tres bien», շատ հաւնեցան, զիս վեր հրաւիրեցին, մատամը թելս մտաւ, ելանք տուն, նստանք, սկսանք զրուցել, մատամը հարցուց Պէյրուք ծանօթներ ունի՞մ, այո քոյրեր ունիմ Պէյրուք, զանոնք տեսնելու կ'երթամ, անտեղէն ալ Ստանպուլ պիտի երթամ: Այս խօսակցութեան միջոցին աղջիկը եւ մատամը սկսան սեղան պատրաստել, շատ ճոխ ուտելիքներ եւ խմիչք դրին, հրամեցէք ըսին, մատամը եկաւ ձեռքս բռնեց զիս սեղան տարաւ, աղջիկը քովս նստաւ, իրենք ալ դիմացը քով-քովի նստան, բաժակները լեցուցին մատամը ըսաւ՝ խմենք վարպետ հայ երիտասարդ Պենոնին կենացը, առաջ հետս բաժակը զարկաւ, յետոյ մարդուն ու աղջկան հետ խմեցին, ես ալ դուք ողջ մնաք ձեր կենացը ըսի, խմեցի:

Մատամը աղանդէր մը երկարեց դէպի բերանս պատառաքաղով,

- Je vous merci, շնորհակալ եմ, մատամ,- ըսի, սկսանք ուտել-խմել: Մատամը հարցուց՝

- Զանի օր պիտի մնամ:

- Դեռ տասնհինգ օր կրնամ մնալ, վերջը կ'երթամ քոյրերս կը տեսնեմ Ստանպուլ կ'երթամ:

- Ստանպուլ ի՞նչ գործ ունիս թուրքերուն մէջ, թուրքերը հայերու թշնամիներն են, թշնամիներու մէջ պիտի ապրիս, դուն հայ ես, օր մը նորէն պատճառաբանութիւն մը կ'ընեն հայերուն նեղութիւն կու տան, հոս մնա՛, մի՛ երթար, հոս քու գործերդ աւելի լաւ կ'ըլլան, այս քու ունեցած արհեստդ քեզի ֆապրիքի տէր կը դարձնէ:- Ամուսինը շարունակեց՝

- Մատամը ճիշտ կը խօսի, մենք քեզի հայր-մայր կ'ըլլանք, մէք ալ մէկը չունինք այս տունն ու արտելը իմ սեփականութիւնս են, մատմուազէլ Վիոլէթը քեզի կու տամ, այստեղը քեզի կու տամ, մենք այր ու կին կը ծերանանք-կը մեռնինք, այստեղի տէրը դուն կ'ըլլաս եւ հայ ալ կը մնաս, մենք ալ ուրիշ կրօնքի չենք, քրիստոնէայ ենք,- դարձաւ իր աղջկան հարցուց՝ դուն ի՞նչ կ'ըսես Վիոլէթ: Վիոլէթը ըսաւ՝

- Եթէ ինք համաձայն է:

- Ուրեմն ձեռքը առ,- ըսաւ: Աղջիկը շուտով ձեռքը ինծի երկարեց, ես ալ ձեռքը առի, սեղմեցի, մայրը ըսաւ՝

- Համբուրուեցէք,- աղջիկը զիս համբուրեց, ես զինք չհամբուրեցի: Ըսին՝

- Պարոն Պենոն, դուն ալ Վիոլէթը համբուրէ:

- Մեր սովորութեան մէջ չկայ աղջկան հօրը կամ մօրը առջեւ համբուրել, ըսի: Մայրը ըսաւ՝

- Չէ, մեր քով սովորութիւն է աղջկան համբուրել, մի ամչնար, համբուրէ:- Աղջիկը դեռ մօտս էր, համբուրեցի, Վիոլէթին հայրը եւ մայրը ծափ զարկին, բաժակներ լեցուցին՝

- Խմենք զոյգերուն կենացը,- ըսին, բոլորս մէկ խմեցինք-կերանք, սուրճ խմեցինք, մատամը մարդուն ըսաւ՝

- Եկուր վար իջնենք արտելը մէյ մըն ալ նայինք պարոն Պենոնին շինած մոտէլին, քանի որ ես շատ հաւնեցայ:- Այդ պատճառ ըրաւ որ ես ու աղջիկը առանձին մնանք:

Շար. յաջորդ թիւով

ՀԱՂՈՐԴԱԳՐՈՒԹԻՒՆ

Վերջին Օծում եւ Թաղման Կարգ Հոգեւոյս Տ. Վահան Ծ. Վրդ. Պէպերեանին

Երեքշաբթի, 1 Մարտ 2022-ի առաւօտուն, Անթիլիասի Մայրավանքի Ս. Գրիգոր Լուսաւորիչ Մայր Տաճարին ղօղանքը թաւածայն ինչեց եւ վերջին անգամ ըլլալով Ս. Խորան բարձրացաւ լուսահոգի Տ. Վահան Ծ. Վրդ. Պէպերեանը: Յընթացս Ս. Պատարագին, վերջին օծման եւ թաղման կարգը գլխաւորեց Գերշ. Տ. Օշական Արք. Զօլոյեանը: Վախճանեալ հայր սուրբին դագաղը միաբան հայրերուն կողմէ Ատենանէ բերուեցաւ Ս. Խորան, ուր հոգեթով շարականներու երգեցողութեամբ հերթաբար դէպի Արեւմուտք, Արեւելք ու Հարաւակողմ դարձուեցաւ, որմէ ետք սրբազանը Սրբալոյս Միւռնոսով օծեց հանգուցեալ հայր սուրբին

ճակատն ու աջը: Այնուհետեւ, սրբազան հայրը իր դամբանական խօսքին մէջ նշեց, որ այս կեանքը պարգապէս ճամբայ մըն է, ուրկէ մեր մարմինը կ'անցնի, իսկ հոգին կը միանայ այն Աստուծոյ, որուն, յատկապէս այս պարագային՝ հոգեւորականներս, ուխտած ենք ծառայել եւ պաշտել: Մեջբերելով «Ողջոյն քեզի» յուզումնախառն երգէն՝ ըսաւ, որ հայր Վահանն էր հրաժեշտի խօսքերը արտասանողը.- «Մնաք բարով եկեղեցի, մնաք բարով Ս. Սեղան, մնաք բարով հոգեւոր եղբայրներ եւ մնաք բարով ժողովուրդ»՝ ընդգծելով, որ վախճանած հայր սուրբը իր ծառայական կեանքը, Լիբանանի, Վենեզուէլայի, Միացեալ Նահանգներու,

րու, Գանատայի եւ վերջապէս իր ծննդավայր Սուրիոյ մէջ, անցուցած է խոնարհաբար, նուիրաբար եւ այնպէս, ինչպէս Աստուած կը կամենար. «Այսպէս ճանչցանք հայր Վահանը 62 տարիներ առաջ, երբ, իբրեւ դասընկեր, Դարեւանք եկաւ եւ իր աշխատասիրութեամբ աւարտեց Ժառանգաւորաց եւ Ընծայարանի կարգերը: 55 տարիներ առաջ ձեռնադրուեցաւ եւ այդ օրուրնէ սկսեալ իր հաւատարմութիւնը հայ եկեղեցւոյ եւ ի մասնաւորի Մեծի Տանն Կիլիկիոյ Կաթողիկոսութեան մնաց անսասան»: Շարունակելով իր խօսքը՝ սրբազան հայրը վկայեց, որ Կաթողիկոսարանէն եւ թեմերէն ներս հայր Վահանը համեստութեամբ ստանձնած է իրենց վստահուած պաշտօնները՝ ամբողջովին նուիրուելով հայ եկեղեցւոյ պայծառութեան եւ իր անձին մեծութիւնը տուեալ

պաշտօնին մէջ չփնտռելով, այլ՝ ստանձնած պաշտօնը իր ծառայութեամբ բարձրացնելով: Դամբանականէն ետք, «Ողջոյն»ի պահուն, միաբան հայրերը Ս. Խորան բարձրացան ու վերջին հրաժեշտը տուին հոգեւոյս հայր սուրբին՝ անոր օծեալ ճակատն ու աջը համբուրելով: Ս. Պատարագի աւարտին, միաբան հայրեր դագաղը ուսամբարձ առաջնորդեցին Չարեհեան Յուշարձան-Դամբարան, ուր տեղի ունեցաւ Գերեզմանի Կարգը, ինչպէս նաեւ հողի օրհնութիւնն ու գերեզմանի կնքման արարողութիւնը: Նշենք, որ Ն.Ս.Օ.Տ.Տ. Արամ Ա. Վեհափառ Հայրապետը ֆիզիքապէս ներկայ չէր կրցած ըլլալ սոյն արարողութեան թագաժաիրով վարակուած ըլլալուն պատճառով:

Պատմութիւնը ինքզինք Պիտի Կրկնէ՞

Սկիզբը էջ 03

Յիրաւի, պատմութիւնն ալ մեզի շատ բան կը սորվեցնէ եթէ ուզենք տեսնել, սորվիլ: Լաւ կ'ըլլայ որ վերոյիշենք թէ առաջին աշխարհամարտի զլխաւոր դրոյապատճառը տնտեսական էր. Բրիտանական եւ Ֆրանսական կայսրութիւնները իրենց գաղութարարութեամբ գրեթէ իւրացուցեր էին երկրագունդին բարիքները եւ չուզեցին տնտեսական բաժին հանել տակաւ հօգորացող Գերմանիոյ, որ ստիպուեցաւ կռիւի դիմել: Երկրորդ աշխարհամարտն ալ (իմիջիայլոց) աշխարհի տնտեսութեան վերաբաժանում կը նպատակադրէր:

Վերը գրեցի 1945-80ականներու «խաղաղութեան» մասին: Չակերտեցի խաղաղութիւն բառը, որովհետեւ եթէ Եւրոպայի պատերազմ չտեսաւ (բացի ներպետական խռովութիւններէ, պետական հարուածներէ) ատիկա թերեւս – ըստ ոմանց – որովհետեւ իր պատերազմները փոխադրել կրցաւ արտաերկրայա...: Իսկ հիմա այդ «ճենթըլմեն» պատերազմ արտածելու լուր համաձայնութիւնը վտանգուած է: Հիմա պատերազմը Եւրոպայի գիրկն է: Կրկնա՞յ ըլլալ որ այս պատերազմը վերածի համաշխարհայինի՞: Եթէ Բ. աշխարհամարտին նախամուտ եղան Հիթլերի կողմէ Սուտեթի գրաւումը եւ նման պզտիկ բռնակցումներ: Հիթլերն ու Փոլսկին իրար նմանցնել չեմ մտածեր. բայց դէպքերու նմանութիւն մը չէ՞ք տեսներ. պատմութեան կը մնայ որոշել. պիտի կրկնէ՞ ինքզինք, նոր դերակատարները հի՞ն խաղը պիտի խաղան:

Այն՝ ինչ կը տեսնենք, մտածել կու տայ թէ Արեւմուտքը, նաեւ աշխարհն ընդհանրապէս, ուղղակիօրէն միջամուխ պիտի չըլլայ ռուս-ուկրաինական պատերազմին, բայց ... կը հրահրէ, կը քաջալերէ զինամթերքով եւ այլ բարոյամիջոցներով ու պատժամիջոցներով: Մանաւանդ Արեւմուտքը, աշխարհի միաբեւեռ համակարգի պահպանման մեծագոյն յաւակնորդն ու շահառուն հաւանաբար պիտի փափաքի երկարած տեսնել այս պատերազմը, որ առիթ կ'ընծայէ նոր զինատեսակներու փորձարկումին, Ռուսաստանի վարկին (սոֆթ փաուըր) անկումին, Ռուսաստանի աւագախորումին (թեւե գէթ առայժմ չի թուիր Աֆղանիստանի կամ Իրաքի սենարիոյին կրկնումը, մանաւանդ որ պատերազմին երկարածութեամբ իվերջոյ վնաս է Եւրոպային...), ռուսական յաւակնոտութեան վնասումին, Չինաստանն ու այլ յաւակնորդ եւ ոչ յաւակնորդ երկիրներ վստահաբար հիմա կը մշակեն նոր կացութենէն օգտուելու ձեւեր ու ծրագրեր (չէ՞ք կարծեր որ Թայուանը կու տալու առիթի քննարկումներ ու վերլուծումներ կը կատարուին Չինաստանի որոշումնառու շրջանակներուն մէջ)....: Ասիկա խաղին օրէնքն է:

Իրանեան պատկերը

Չարմանալի չի թուիր չէ՞ եթէ ըսեմ թէ պատմութեան մէջ քաղաքական դէմքեր կան, որոնք չեմ սիրեր, բայց ինձմէ թաքուն կը նախանձիմ անոնց տաղանդին, իրագործումներուն, անոնց պատկանած ժողովուրդին: ...Ըսեմ...անոնց մէկը Սուրաֆա Զեմալն է, որ յոյներու, հայերու եւ քիւրտերու ջարդերուն միջոցով յառաջացուց իր Թուրքիան եւ գրեթէ համաձուլեց 1920ականներու Թուրքիոյ մէջ գոյատեւող բազմաթիւ իսլամ ու այլազեղ խմբաւորումներ՝ չերբեզները, թրքախօս արաբները եւն...:

Ուրիշ «նախանձ» մը, «բարի» «նախանձ» մը ունիմ Իրանին հանդէպ: Այս մարդիկը քաղաքականութիւն կ'ընեն գորգ հիւսելու պէս (եւ ըսել – ըստ ոմանց – թէ հայերս գորգ հիւսած ենք եթէ ոչ իրենցմէ առաջ, գէթ նոյն ժամանակ...):

Տեսէք հիւլիական բանակցութիւնները որոնք անոնք կը վարեն այսօր – արդէն քանի տարի է – Եւրոպայի մէջ: Գորգի պէս, հանգոյց առ հանգոյց: Լսեցի՞ք (կամ կարդացի՞ք) իրենց վերջին յայտարարութիւնները՝ երբ նոյնիսկ երբեք այսքան մօտ չէր եղած բանակցութիւններու եւրոպական հանգրուանը իր դրական աւարտին...: Անոնք պարզապէս յայտարարեցին թէ իրենք յոյս կը դնեն իրենց – այսինքն Իրանին եւ իրանցիին – վրայ:

Եւ ըսել թէ մենք ալ իրանցիներուն պէս հնուց հիւսած ենք գորգ...:

Պիտի սորվի՞նք...ե՞րբ:

Հայկական խորքով մտահոգութիւններ

Ռուս-ուկրաինական պատերազմը ուրիշ, հայկական խորքով մտահոգութիւններու հարցարան մը բացաւ ինձ: Ահա միջանկն...:

1) Եթէ Ուկրաինա բնակութիւն հաստատած հայերը տագնապին բերմամբ ստիպուին արտագաղթել, ու՞ր պիտի երթան. Հայաստան կրկնա՞յ ընդունիլ գիրենք: Արագ պատասխանս այս հարցումին պիտի ըլլար օրինակը իրաքահայերուն եւ սուրիահայերուն...: ...Բայց կը կարծեմ որ քանի որ ասոնց մեծամասնութիւնը վերջին տասնամեակներուն Հայաստանէն

արտագաղթած հայեր են, հաւանաբար տուն ու տեղ, կամ հարազատներ ունին Հայաստանի մէջ եւ հետեւաբար նուազ դժուարութիւններ կրնան դիմագրաւել քան իրաքահայերն ու սուրիահայերը: Այս ըսածներս մարդկային ու ժողովրդային մակարդակի վրայ են. **իսկ պետական մակարդակով** մենք սորվեցա՞նք իրաքահայերուն եւ սուրիահայերուն խնդիրներէն:

2) Վերը ընդգծեցի Ռուսաստանի որդեգրած բազմախաչածել քաղաքականութիւնը՝ ազգերու ինքնորոշման իրաւունքին հանդէպ: Մենք իբրեւ Հայաստանի Հանրապետութիւն եւ պետութեանտէր հայեր համապատասխան աշխատանք կը տանի՞նք թէ՞ **արխային** ենք: (Փակագիծի մէջ ըսեմ թէ այս բառը թրքերէն կը նշանակէ **վերջին**, իսկ ռուսերէն՝ **անստահոգ**. յամենայն դէպս, երկու իմաստներն ալ հայկական չեն...): Նորէն, պիտի հարցնեմ վերի հարցումս. «մենք սորվեցա՞նք...»:

3) Ռուս-ուկրաինական պատերազմին կարիքը չկար որ մենք նայէինք մեր վիճակին...:

ա) Հայաստանի մէջ գաւաթ մը ջուրի մէջ փոթորիկ յառաջացնող եւ այդ փոթորիկին մէջ խեղդողները քիչ չեն:

բ) Սփիւռքի մէջ հայկական կազմակերպութիւններուն բաժանուածութիւնը կարծեք թէ երբեք այսքան թանձր եւ ծանր չէր: Եթէ միջկուսակցական խոթութիւնը քիչ է, հիմա ներկուսակցական խոթութիւնը աննախադէպ է եւ անսխալութեամբ...: Ասիկա շատ վտանգաւոր է. կուսակցականներէն շատերուն մէջ եղած ուժը կը վատնուի ներկուսակցական պայքարին: Կարգ մը տեղեր ներկուսակցական այս պայքարը վերածուած է ... կուսակցական գործունէութեան...:

գ) Կուսակցական, կրօնական, քաղաքական թէ այլատեսակ կամ որեւէ բնագաւառի մէջ հայկական առաջնորդութիւն յաւակնող անձերուն չեմ նախանձիր. անոնց ընելիքը շատ շատ է, բայց անո՞նցն է ընելիքը: Առաջնորդները անո՞նք են...:

դ) Այս պատերազմին մագլցումը մինչեւ ու՞ր կրնայ հասնիլ, կրնա՞յ կոհակաւորուիլ, անցնիլ ուրիշ շրջաններ...:

ե) Կրկնա՞յ այս պատերազմը մեզ տանիլ պաղ պատերազմի օրերուն, Հայաստանի եւ Արցախի հանրապետութիւններուն հանդէպ Սփիւռքի երկատման եւ...:

զ) Կրկնա՞յ այս պատերազմը շուրջի մէջ ձգել կամ «խմբագրել» հայ-թրքական կասկածելի բանակցութիւնները՝ բովանդակային կամ ճնշումներու տարողութեան եւ կշռոյթի առումով:

Ե) Համահայկական առումով շա՛տ տեսանելի են հայկական անհատապաշտ-եսապաշտութիւնը, չմահաւանութիւնը, մեծամտութիւնը, միւս հայը մրցակից տեսնելով զայն հեղինակագրկելը, մակերեսայնութիւնը, խօսքը իբրեւ գործ մատուցելը... եւ մենք որ տէրերն ու հեղինակներն ենք այս բոլորին, կը հաւատանք մեր յօրինած այս սուտերուն, ձախողանքներուն ու կ'ապրինք ալ ...:

Հայկական իմաստաբանութեամբ «ջուր ծեծել» կը նշանակէ անօգուտ, անպիտան, անպէտք, ապարդիւն բանի վրայ ուժ վատնել: Ինձի կը թուի թէ ասիկա մաս կը կազմէ մեր ինքնախաբէութեան քաղաքականութեան: Ատով մենք կը ձգտինք մնալ մեր comfort zone՝ հանգստեան գօտիին մէջ, ու չխանգարուիլ...: Իբր թէ գործ կ'ընենք – եւ կարելու գործ – բայց գիտենք որ բան չենք ընել, կամ շատ քիչ բան կ'ընենք, բայց մանաւանդ՝ ներկայ պահանջներուն անհամապատասխան կը գործենք: Երանի ոչինչ ընելիք: Հիմա ոչ թէ սանդիկ մէջ մեր լեցուցած ջուրը կը ծեծենք, այլ սանդիկ մէջ ինքնակայ - երբեմն ալ ուրիշներու եւ մեր կողմէ աւելցուած - «**օդ** կը ծեծենք»:

Արդե՛՞ք ասիկա համազգային անձնասպանութիւն չէ՞:

Ռուս-ուկրաինական պատերազմի այս օրերուն, եւ իտեւ այդ պատերազմին հաւանական ու անհաւանական զարգացումներուն, դարձեալ վերի հարցումս կը ցցուի՝ «մենք սորվեցա՞նք»: Պիտի չուզէի որ պատմութիւնը ինքզինք կրկնէ: Պիտի չուզէի նաեւ որ մենք ալ մեր սխալները կրկնենք...:

Ռուս-ուկրաինական համացանցային պատերազմը

Շահեկան էր համացանցի նորագոյն փորձառութիւնս. շատ էին արտայայտութիւնները որոնք կը մեղադրէին Ուկրաինան, որ 44օրեայ պատերազմին քաջալերել ու թիկունք կանգներ էր Ազրպէյճանին:

Կար տեսակէտ թէ՞ եթէ 44օրեայ պատերազմի օրերուն աշխարհը հակադրուէր Ազրպէյճանին, չէինք ունենար այսօրուան հարցը: Այս արտայայտութիւնը դուռ բացեր էր այլ օգտատէրերու հարցումներուն: Եւ բազմատեսակ էին այդ հարցադրումները, անոնցմէ իւրաքանչիւրը «իր ցաւը կու լար»:

Շաբ. էջ 07

ՈԱԿ-ի Համադրուած Մամուլ

Ագրայէճանական Իշխանութեան Համար...

Սկիզբը Էջ 02

Նա հարց ուղղեց Թաթոյեանին՝ ինչպէ՛ս անել, որ աշխարհը իմանայ ու տեսնի Ագրայէճանի նման քաղաքականութիւնն ու հասկանայ, որ այդ երկիրը մարդուն իրաւունքները խախտող երկիր է: Երկիր, որտեղ վերացում ու պղծում են պատմամշակութային կոթողները:

«Ցաւօք սրտի 44-օրեայ պատերազմը շատ բան փոխեց: Մարդու իրաւունքների մասով հիմա անելի ցածր մակարդակ ունենք: Բայց մենք չպետք է թոյլ տանք, որ այն էլ անելի իջնի: Ագրայէճանի նպատակը հենց դա է՝ ամեն ինչ վերացնել, գոյորշիացնել: Մենք չպետք է թոյլ տանք, որ միջազգային հարթակներում այս թեմայի արդիականութիւնը նուազի: Հիմա գիտե՛ք հետազոտութիւններով իշխանութիւններն ինչ են անում: Աշխարհում ստեղծում են կարծրատիպ, որ Արցախի հարցը հայերի ու Ագրայէճանցիների միջեւ ինչ-որ ներքին խնդիր է ու վերջ: Բայց դա բոլորովին այդ հարթակներում չէ: Հիմա ժամանակը մեր դէմ է աշխատում: Ագրայէճանական իշխանութիւններն ամեն օր անելի են ամրանում, նոր ընկերութիւններ ստեղծում եւ մենք պետք է այդ ուղղութեամբ աշխատենք: Այստեղ Սփիւռքի դերը անգնահատելի է: Իսկ մշակութային ժառանգութեան նկատմամբ այս վերաբերմունքը Ագրայէճանի ցեղասպան քաղաքականութեան մասն է կազմում: Իրենք վիճարկում ու ջնջում են հայկականութիւնը: Նրանց նպատակը հայկականութեան հետքը ջնջելն է ու այդ առումով շատ արագ են աշխատում: Ոչ մի բանի առաջ չեն կանգնելու: Սա համաշխարհային մակարդակով մենք պետք է ներկայացնենք: Իմ գեկոյցում մշակութային ժառանգութեան ու կրօնական պատկանելիութեան մասին յատուկ խօսում եմ», - պատասխանեց Արման Թաթոյեանը, ապա ներկայացրեց մի քանի սահմնկեցուցիչ փաստ, թէ ինչպէս է կրօնական թշնամանքը արտայայտւում

Ագրայէճանցիների կողմից:

«Օրինակ, երբ մեր գերիների ձեռքին խաչի տեսքով դաջուածք է եղել, իրենք այրել են դա: Այն գինուորները, ովքեր մկրտուած են եղել, անելի դաժան կտտանքների են ենթարկուել: Մենք մի դէպք ունենք, երբ գինուորի ոտքը այրել են ու ստիպել իսլամութիւն ընդունել: Սրանք ցոյց են տալիս, որ այն, ինչ հրապարակաւ խօսում են, իրականութիւն են դարձնում: Դրա համար մենք պետք է այս փաստերը ներկայացնենք աշխարհին», - պատմեց ՀՀ մարդու իրաւունքների պաշտպանը: Ներկաներից մէկը պարոն Թաթոյեանից հետաքրքրուեց հայ գերիների յստակ թուի մասին, քանի որ իրենք անընդհատ հակասական թուեր են լսում եւ կարողում: Թաթոյեանը պատասխանելով հարցին, նշեց՝ Ագրայէճանը գերիներին քաղաքական առեւտուրի համար է օգտագործում: Հայաստանից ինչ-որ բան ստանալու նպատակով: «Մարդկանց քաղաքական առեւտուր է կատարում Ագրայէճանի կողմից: Բացի դա, իրենք չեն հրապարակում գերիների յստակ թիւը, որը տառապանք ու լարուածութիւն է առաջացնում մեր երկրում: Գերիների յստակ թուի մասով կարող եմ ասել, որ մեր տուեալներով 36-38 գերի ունենք գերի, որը Ագրայէճանական կողմից հաստատուել է: Բայց իմ կարծիքով գերիներն անելի շատ են, բայց չեմ կարող յստակ ասել, ոչ ոք չգիտի: Պատերազմի ժամանակ մեծ թուով գերիներ են եղել», - պատասխանեց բանախօսը:

Արման Թաթոյեանի կարծիքով՝ հայկական կողմը պետք է անընդհատ աշխատանք տանի միջազգային հարթակներում, չպետք է թոյլ տալ, որ այս հարցը որեւէ կերպ դուրս մղուի օրակարգից: Սեւակ Յակոբեանը շնորհակալութիւն յայտնեց Արման Թաթոյեանին ժամանակ յատկացնելու եւ այս կարեւոր հարցի մասին խօսելու համար եւ յաջողութիւններ մաղթեց վերջինիս յետագայ գործունեութեան ընթացքում:

Պատմութիւնը Ինքզինք Պիտի Կրկնէ՛

Շար. Էջ 06-Էն

Յիրաւի, **փանտորայի սնտուկ** մը բացուած տեսայ առջեւ: Իւրաքանչիւր օգտատեր կը մեղադրէր աշխարհը՝ իր ազգին-հաւաքականութեան հանդէպ հզօր երկրի մը խժոժութիւններուն ատեն աշխարհի լռութեան համար: Ու այսպէս, իւրաքանչիւր կը բարձրաձայնէր իր կակիժը՝ Պաղեստինէն, Զաշմիրէն, Թայուանէն, Հոնկոնկէն, Զաթալոնիայէն, Արցախէն, Կիպրոսէն, Նեփալէն, Պանկլատէն, եգիպտոսէն, Թուրքիա-Իրաք-Իրան-Սուրիոյ քիւրտներէն, ուղղուրներ, Րոհինկաներ...: Իւրաքանչիւր իրը կը տեսնէր ամենաարդարը...: Պատկերը անելի բարդացաւ երբ օգտատերերը սկսան արդարացնել-պաշտպանել-հակադրուիլ իրարու. պաղեստինցիք-իրեանները՝ Պաղեստինի խնդրով, փաքիստանցիք-հնդիկները՝ Զաշմիրի խնդրով եւն.: Այնպէս թուեցաւ որ ռուս-ուկրաինական պատերազմը փոխակերպուեցաւ բազմախաչածել այլ պատերազմներու... թէեւ լաւ էր որ այս պատերազմները համացանցային ոլորտին վրայ էին...:

Ամփոփեմ կամ եզրայանգիմ բանի մը:

Պիտի չուզէի որ պատմութիւնն ինքզինք կրկնելով ռուս-ուկրաինական պատերազմը վերածի

երրորդ համաշխարհայինի:

Պիտի չուզէի նաեւ որ մեզի համար ալ պատմութիւնը ինքզինք կրկնելով մենք դարձեալ դասեր չքաղենք, չսորվինք, քաղաքականօրէն չսթափինք, չարթննանք:

Գիտեմ որ իմ ու մեր հայերու ուզել-չուզելէն կախեալ չէ երրորդ համաշխարհայինի (չ) վերածումը այս պատերազմին:

Բայց չէ՞ք կարծեր որ իմ ու մեր հայերուն ուզել չուզելէն կախեալ է պատմութենէն ու ներկայէն դասեր քաղելը, սորվիլը, քաղաքականօրէն սթափիլը, արթննալը...:

Ինքզինք հայ պետութենատեր դաւանող որեւէ անձ, եւ ինքզինք հայ պետութենատեր դաւանող այս զանգուածին ղեկավարութիւնը յաւակնող բոլոր անհատները, բոլորս, մեր մեծ ու փոքր հանգամանքներով առաւելագոյն պատասխանատւութիւնը կը կրենք ներկայ վիճակին եւ անոր բոլոր զարգացումներուն:

Իսկ ո՞վքեր պիտի նախաձեռնեն մեր պատմութեան չկրկնուելուն:

Ո՞վ գործի պիտի անցնի երբ մերօրեայ հայկական արդիւնքը շեշտակիօրէն անբաւարար է ներկայ պահանջներուն:

Պատասխանս շատ աներկբայ է. **Իւրաքանչի՛րս:**

ԲԱՆ ՈՒ ԳԻՐ

Դու՛ փորձաքար իմ ժողովուրդ,,
Ինչքան էլ որ խոր մոլորվես,
Երկրպագես կուռքերին սուտ,
Ես մօր նման ներում եմ քեզ:

ՍԻԼՎԱ ԿԱՊՈՒՏԻԿԵԱՆ

ՄՇԱԿՈՒԹԱՅԻՆ ՕՐԱՑՈՅՑ

03 2022
ՄԱՐՏ

Կրկ Երկ Երեք Չորեք Հինգ Ուրբ Շաբթի

		1	2	3	4	5
6	7	8	9	10	11	12
13	14	15	16	17	18	19
20	21	22	23	24	25	26
27	28	29	30	31		

ՓԱՆՈՍ ԹԵՐԼԵՄԵՉԵԱՆ
(1865 – 1941)
«Ճաղիկներ»

ՀԱՂՈՐԴԱԳՐՈՒԹՅՈՒՆ

Լիբանանի Սկաուտական Ֆետերասիոնը Պարգևատրեց Վիզեն Զերչեանը

Նախկին Նախարար Վարդինե Օհանեան-Գեորգեանը, ՀԵԸ-ի Կեդրոնական Վարչության անդամներ, ՀԵԸ Անդրանիկ Անթիլիասի եւ Սեւանի սկաուտական պատասխանատուներ, Սքուլ տիւ Լիպանի Քոմիթե տիրեքթորի մէջ ՀԵԸ-ի Ներկայացուցիչ եղբ. Կարօ Գալինճեան եւ այլ անձնաւորութիւններ:

Ի սրտե կը շնորհաւորենք Վիզեն Զերչեանը այս գնահատելի պարգևատրութեան առիթով, մաղթելով բեղմնաւոր եւ արդիւնաւետ գործունեութիւն:

Լիբանանի սկաուտական ֆետերասիոնին կազմակերպութեամբ, Լիբանանի մէջ սկաուտական շարժումի հիմնադրութեան 110-ամեակին առիթով, մեծարանքի եւ պարգևատրման արարողութիւն մը տեղի ունեցաւ Շաբաթ, 26 Փետրուար 2022-ի յետմիջօրէին, Անթունիյէ կրթական համալիրին մէջ, Պաապտա:

Պարգևատրման արժանացան միջազգային, արաբական եւ լիբանանեան սկաուտական կեանքին մէջ գնահատելի դերակատարութիւն եւ ներդրում ունեցող անձնաւորութիւններ:

Այս յիշատակելի հանդիսութեան առիթով, Լիբանանի երիտասարդական եւ մարմնակրթութեան Նախարար Ժորժ Զելէսի ձեռամբ շքանշան եւ գնահատանքի վկայական ստացաւ ՀԵԸ-ի Կեդրոնական Վարչութեան ատենապետ Վիզեն Զերչեանը՝ լիբանանեան սկաուտական եւ միութենական կեանքի մէջ նուիրեալ եւ հետեւողական աշխատանքին համար:

Հանդիսութեան ներկայ գտնուեցան համաշխարհային սկաուտական ֆետերասիոնի Նախագահ Էնտի Շեփմընը, փոխնախագահ Սառա Ռիթա Զաթան, Եգիպտոսէն, Թունիզիէն, Յորդանանէն եւ արաբական սկաուտական կառոյցներէ ներկայացուցիչներ, Լիբանանի երիտասարդական եւ մարմնակրթութեան Նախարար Ժորժ Զելէսը, Լիբանանի ֆետերասիոնի Նախագահ Ժորժ Դրէյալը, երիտասարդութեան եւ մարմնակրթութեան

ԹՄՍ Արձագանգեց «Սփիւռքի Տարի»ի Հռչակման

Սկիզբը Էջ 01

Սակայն ամէն ինչ վերջ մը ունի: Կրթական եւ մշակութային կեանքը հետզհետէ սկսաւ աշխուժանալ, պահպանելով առողջապահական բոլոր ապահովութիւնները: Հայկական մշակութային հաստատութիւնները անյապաղ գործի լծուեցան Լիբանանահայ երիտասարդութեան եւ մատուցած սերունդին կրթական, մշակութային եւ եկեղեցական կեանքը վերամշակելու եւ պատշաճեցնելու արդի պահանջներուն:

Ուստի, Մեծի Տանն Կիլիկիոյ Հայրապետական աթոռի գահակալ Ն. Ս. Օ. Տ. Տ. Արամ Ա. Վեհափառ կաթողիկոսը իւրաքանչիւր տարի նշանաբանով մը հաստատած իր աւանդութիւնը, 2022ը հռչակեց «Սփիւռքի Տարի», ծանրօրէն զգալով համայն հայութեան, Նամանաւանդ սփիւռքի մաշման վտանգը:

Հետեւաբար, սփիւռքը վերաշխուժացնելու եւ փրկման ելքեր գտնելու համար, Թեքեան Մշակութային Միութեան Լիբանանի Տեղական վարչութիւնը Ուրբաթ, 25 Փետրուար 2022-ի, երեկոյեան ժամը 7-ին Թեքեան Կեդրոնի մէջ կազմակերպեց կլոր սեղան «Մշակոյթի Դերը Սփիւռքի Հայապահպանման Գործին Մէջ»: Անհատապէս իրավիճակի գնահատման իրենց արժեւորումը ներկայացուցին ՀԲԸՄ-ի Վերթնաններու համախմբման ատենապետ եւ ՀԵԸ-ի մշակութային յանձնախումբի ատենապետ՝ Տիար Շահէ Պապահեքեան, «Նոր Սերունդ Մշակութային Միութեան» ատենապետուհի եւ «Արարատ» օրաթերթի խմբագիր՝ Տիկ. Անի Սաֆարեան Եփրեմեան, ինչպէս նաեւ Մեծի Տանն Կիլիկիոյ Կաթողիկոսութեան տեղեկատուութեան բաժնի պատասխանատու Հայր Աւետիք Տէր Կարապետեան: Յարգելի հիւրերը անդրադարձան սփիւռքի մէջ հայ մշակոյթի գոյատեւման, կոչ ընելով ստեղծել աշխոյժ,

գործունեայ եւ իրավիճակին քաջ գիտակցող երիտասարդներէ բաղկացած մարմին մը, որ ալեկոծ ովկիանոսի մէջ կեանքի եւ մահուան շունչ տուող սփիւռքահայութեանը պիտի ներարկէ Նոր աւիշ ու Նոր գործելաոճ: Ձեռնարկի աւարտին տեղի ունեցաւ անմիջական զրոյց եւ կարծիքներու փոխանակում ներկաներուն եւ բանախօսներու միջեւ, ուր մեջտեղ ելան Նոր առաջարկներ եւ գործնական մօտեցման Նոր գաղափարներ: ԹՄՍ Լիբանանի Տեղական վարչութեան ատենապետ Տոքթ. Յակոբ Փափագեան հանդէս եկաւ շնորհակալական խօսքով, ապա հիւր բանախօսներուն նուիրեց Դոկտ. Չաւէն Մսրըլեանի ստուարածաւալ աշխատութիւնը «Հայերը Համաշխարհային Բ. Պատերազմին» խորագրով գիրքը: